

opmærksom på problemerne med den aggressive koreanske statsstøtte til byggeri af skibe.

Efter at forhandlingerne med Korea brød sammen, har EU nu klaget til WTO i sagen, og vi ser frem til, at det udmønter sig til en konkret løsning på den. Derfor blev alle Folketingets partier i oktober 2002 enige om et modtræk, hvor vi også vil yde skibsværftsstøtte i Danmark, indtil en løsning er fundet.

Dansk Folkeparti vil presse på for, at man fortsat vil arbejde på at komme disse statsstøttebyggerier til livs, men vi finder også, at den forelåede finansiering af forslaget er tilfredsstillende. Dansk Folkeparti er glad for, at det lykkedes ministeren at afslutte de svære forhandlinger med Skibskreditfonden med et fornuftigt resultat, og at statens udgifter til finansieringen på 325 mio. kr. modsvares af uforbrugte tilsagn på den tidligere driftsstøtteordning.

Alt i alt: En fornuftig løsning i den givne situation, og Dansk Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Kl. 15.25

Carina Christensen (KF):

Med aftalen om driftsstøtte til skibsbygning i Danmark er de danske værfter sikret en fair platform at konkurrere på. Indtil den 31. marts næste år vil der være 575 mio. kr. til rådighed til støtte af byggeri af nye skibe her i Danmark, og det vil give sikkerhed og stabilitet i en branche, der ofte er kendetegnet ved store op- og nedture.

Jeg skal også tilkendegive, at vi Konservative dybest set synes, det burde være overflødigt at udbetale statsstøtte til frie erhverv; vi er grundliggende imod støtte. Men det er samtidig klart, at vi ikke stiltiende kan sidde og se på, at alle vore konkurrenter udbetaler støtte, uden at vi selv gør noget, og derfor er vi glade for, at det er lykkedes økonomi- og erhvervsministeren, bakket op af samtlige Folketingets partier, at få omsat den beslutning, som OECD og EU traf sidste år, til en effektiv og målrettet støtte til gavn for værfterne.

Også Skibskreditfonden fortjener anerkendelse for den vilje, fonden nu har vist til at omsætte statsstøtten til skibe. Aftalen betyder, at statens direkte bidrag til nybygning udgør 325 mio. kr., mens Skibskreditfonden skyder 250 mio. kr. i puljen. Det er et godt kompromis, som jeg tror, alle parter kan være tilfredse med, og som forhåbentlig vil være med til at sikre, at vi også i frem-

tiden vil have topmoderne værfter her i landet, som kan konkurrere med de bedste i udlandet.

Vi kan støtte forslaget.

Ole Sohn (SF):

Dette forslag beror jo på en finanslovaftale mellem alle Folketingets partier, og indtil videre kan jeg konstatere, at det fælles træk er, at ingen af os ønsker lovforslaget, men tvunget af omstændighederne anbefaler vi det. Det er jo sagens kerne.

Det er for så vidt en sund holdning, at man ikke ønsker, at et erhverv skal kunne eksistere på baggrund af statsstøtte, og derfor har det også fra SF's side været sådan, at vi fra starten har opfordret både den nuværende og i øvrigt også den foregående regering til at gøre alle anstrengelser for at komme denne unfair konkurrence, som Sydkorea udøver på skibsværftsindustriområdet, til livs. Det er nu sket ved, at EU har rejst sagen over for WTO – endelig, vil jeg sige, bedre sent end aldrig. Men jeg mener faktisk, at man skal bruge alle de muligheder, der er, for at man gennem WTO, men måske også via EU, kan foretage en eller anden form for handelsrestriktioner over for Sydkorea og bruge alle de kræfter, det overhovedet er muligt, for at sikre, at der bliver en fair konkurrence på skibsværftsområdet.

Vi har jo muligheder i Danmark med en højt teknologisk udviklet skibsværftsindustri. Vi har muligheder for at være med til at kreere fremtidens skibstyper, og de muligheder skal vi selvfølgelig forfølge. Men det kræver også, at der er fair konkurrencevilkår, og derfor støtter vi også forslaget. Men netop fordi der her er tale om en tidsbegrænset periode, må vi have en fælles intention om at afvikle skibsværftsstøtten og lægge alle kræfter i, for at den sag, som er rejst gennem WTO, føres til ende hurtigst muligt.

Så håber jeg også, vil jeg sige afslutningsvis, at den fælles holdning, der er blandt Folketingets partier om, at det er en nødløsning for at sikre, at vi får skabt fair konkurrencevilkår, også kan komme til at gøre sig gældende med hensyn til landbrugsstøtten. Her har vi jo en fuldstændig syg erhvervsstøtteordning, hvor vi både nationalt og via EU har en kunstig og forkvaklet måde at opretholde et erhverv på. Den er til ugunst for forbrugerne i samfundet, den er til ugunst for landmændene, og den er ikke mindst til ugunst for den tredje verdens lande, så hvis den samme holdning, som vi kan manifestere til